

Arrest

nr. 208 792 van 5 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Berckmansstraat 104
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 24 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HAUQUIER *loco* advocaat F. GELEYN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 23 september 2015 en heeft zich een derde keer vluchteling verklaard op 19 januari 2017.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 22 februari 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 7 juli 2017.

1.3. Op 11 juli 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van in overwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op 12 juli 2017 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een soennitische Arabische te zijn en de Syrische nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit de wijk Ashrafiya in de stad Aleppo. U vertrok rond augustus 2015 uit Syrië omwille van de oorlog en was enkele weken onderweg naar België. U vroeg op 29 september 2015 een eerste keer asiel aan. Deze asielaanvraag werd besloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U gaf geen zicht op uw identiteit en uw land van verblijf. U ging niet in beroep tegen de beslissing van het CGVS.

U keerde niet naar Syrië terug. Op 9 mei 2016 diende u een tweede asielaanvraag in. Op 15 september 2016 werd besloten tot een weigering van inoverwegingname van uw asielaanvraag. U bracht immers geen elementen aan die het oordeel van het CGVS in uw eerste asielaanvraag konden wijzigen.

U keerde niet naar Syrië terug. Op 19 januari 2017 diende u een derde asielaanvraag in. U verklaart opnieuw dat u de Syrische nationaliteit hebt en dat u tot vlak voor uw komst naar België in 2015 in Syrië gewoond hebt.

Ter staving van uw derde asielaanvraag legt u een origineel paspoort en een brief van uw advocaat met betrekking tot een DNA-onderzoek neer.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde herkomst uit Syrië omwille van uw gebrekkige kennis over het land en vanwege de onbetrouwbaarheid van uw documenten. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke herkomst verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot het land ten aanzien waarvan de eventuele nood aan bescherming dient te worden beoordeeld, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om dit land te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Uw tweede asielaanvraag werd niet in overweging genomen, aangezien u geen elementen aanbracht die het oordeel van het CGVS in uw eerste aanvraag konden wijzigen. U diende tegen de beslissingen van het CGVS geen beroep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Zo legt u in uw derde en huidige asielaanvraag een origineel paspoort neer, waarvan u in het kader van uw tweede asielaanvraag reeds een onvolledige kopie had afgegeven. Gevraagd waar dit paspoort was gedurende uw vorige twee asielaanvragen zegt u dat u het steeds in uw bezit had maar dat u dacht dat het niet nodig was om dit af te geven (CGVS, p. 2 en 3). Een dergelijke uitleg voor het achterhouden van uw paspoort is weinig aannemelijk, gezien er in uw eerste twee asielaanvragen telkens naar documenten gevraagd werd. U wordt opnieuw gevraagd waarom u dit niet eerder heeft neergelegd

waarop u dit keer dan zegt dat men u had afgeraden om uw paspoort neer te leggen omdat het ingehouden zou kunnen worden (CGVS, p. 3). De vaststelling dat u tijdens de eerste asielaanvraag verklaarde dat u uw paspoort kwijt was – de smokkelaar zou het hebben afgenomen – en tijdens uw tweede asielaanvraag louter een kopie van één pagina wil neerleggen doet ernstige twijfels rijzen. Dat u ook nog tijdens uw derde asielaanvraag eerst een andere uitleg geeft voor het achterhouden van uw paspoort – namelijk dat u dacht dat het niet nodig was om dit af te geven en dat u dacht dat het CGVS andere documenten zoals het familieboekje belangrijker zou vinden – roept nog meer vragen op over de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dat u uiteindelijk nog zegt dat u dit niet neerlegde omdat men u dit had afgeraden kan niet meer overtuigen, temeer daar dit reeds uw derde asielaanvraag is.

Bovendien komen uw verklaringen geenszins overeen met de gegevens in dit paspoort. Zo blijkt uit dit paspoort dat u reeds in 2012 naar Turkije en vervolgens naar Egypte zou zijn gereisd, waar u lange tijd zou hebben verbleven. In 2014 zou u vervolgens lange tijd in Algerije hebben verbleven. Zelf zegt u echter dat u slechts enkele dagen in Egypte was, vervolgens een week in Algerije, en dan opnieuw twee weken in Egypte, alvorens u opnieuw naar Turkije zou zijn gereisd en vandaaruit via Griekenland naar België. U zegt dat u pas drie tot vier jaar na het verkrijgen van uw paspoort – dat in 2012 werd uitgereikt – uit Syrië vertrok (CGVS, p. 3 en 4). U zou nooit eerder uw land verlaten hebben (CGVS, p. 4). Dat uw verklaringen in dergelijke mate afwijken van de informatie in het paspoort zelf doet ernstig twifelen aan de authenticiteit van dit paspoort en de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Wanneer u geconfronteerd wordt met de gegevens in het paspoort ontwijkt u tot tweemaal toe de vraag (CGVS, p. 9). Na nog een derde maal zegt u dan dat u negen maand in Egypte heeft verbleven en vervolgens anderhalf jaar in Algerije (CGVS, p. 9). Dat u pas na confrontatie met de stempels in uw paspoort – en nadat u eerst tot tweemaal toe de vraag ontwijkt – verklaart langere tijd in Egypte en Algerije te hebben verbleven kan niet meer overtuigen. U zegt dat men u had aangeraden uw paspoort niet te tonen, dat u niet zou hebben verwacht een negatieve beslissing te krijgen van het CGVS en dat u anders van in begin de waarheid zou hebben gezegd (CGVS, p. 9). Gezien dit reeds uw derde asielaanvraag is en u tijdens uw gehoor op het CGVS nog steeds niet de waarheid vertelt en uw verklaringen steeds aanpast is dit maar weinig aannemelijk.

U legt een origineel paspoort neer om alsnog uw identiteit en herkomst te staven. Echter, gezien uw ongeloofwaardige verklaringen over dit document doorheen uw drie asielaanvragen, is het louter neerleggen van een Syrisch paspoort, waarover uit informatie blijkt dat deze gemakkelijk op frauduleuze wijze verkregen kunnen worden, onvoldoende om de geloofwaardigheid van uw beweerde identiteit en herkomst te herstellen.

Tijdens uw drie asielaanvragen werd vastgesteld dat u nauwelijks enige kennis van Syrië bezit en dat de door u neergelegde documenten onderling strijdige informatie bevatten en tevens strijdig zijn met uw eigen verklaringen of die van uw familie. U kan dan ook nog steeds uw herkomst uit Syrië en uw reële situatie voor uw komst naar België niet aantonen.

U legt vervolgens de resultaten van een DNA-test neer waaruit blijkt dat u de dochter bent van A.(...) J.(...), die in België de subsidiaire beschermingsstatus kreeg (CGVS X, OV X). Echter, met betrekking tot de beschermingsstatus die uw familieleden werd toegekend moet worden gesteld dat de vaststelling dat zij hun herkomst en verblijf in Syrië aannemelijk maken op geen enkele wijze aantoon dat ook hun familieleden zich in dezelfde situatie bevonden voor hun aankomst in België.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Uit de beoordeling naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag, blijkt dat u het commissariaat-generaal door eigen toedoen hebt verhinderd om kennis te nemen van diverse aspecten die raken aan de kern van uw asielmotieven, i.c. uw ware identiteit, uw profiel, uw reële achtergrond en uw verblijf voor uw komst naar België. Deze vaststelling volstond om de door u overige aangehaalde feiten niet verder te

onderzoeken, dit omdat dergelijk onderzoek toch niet tot een ander besluit betreffende de gegrondheid van uw asielaanvraag zou kunnen leiden. Zoals blijkt uit wat hoger aan bod komt, blijkt dat u naar aanleiding van onderhavige, derde asielaanvraag, geen elementen hebt aangereikt die de kans op internationale bescherming in uw hoofde aanzienlijk vergroten.

Waar u in wezen tot op heden nalaat om de nodige concrete, overtuigende gegevens te verstrekken met betrekking tot uw werkelijke verblijfplaatsen en –omstandigheden vóór uw komst naar België en mogelijkerwijze daaraan verbonden verblijfsrechtelijke voordelen, dient te worden benadrukt dat het uw verantwoordelijkheid is om relevante gegevens zoals uw profiel, achtergrond, plaatsen of landen van eerder verblijf aan te tonen en dit door middel van authentieke (identiteits)documenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en / of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

Immers voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op uw schouders. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen verkeert het Commissariaat-generaal, op grond van de elementen en omstandigheden eigen aan uw aanvraag, niet in de mogelijkheid om zich een betrouwbaar beeld te vormen met betrekking tot het land of landen waar u desgevallend een vorm van reële bescherming kan doen gelden en zich derhalve evenmin kan uitspreken over een eventuele schending van het non-refoulementbeginsel in geval van een terugleiding.

Daar gelaten wat voorafgaat, is het CGVS niettemin van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Syrië, i.e. het land waarvan u oorspronkelijk stelt afkomstig te zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Syrië.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), artikel 1A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen), onderneemt verzoekster een poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

In een eerste onderdeel gaat verzoekster in op haar familiebanden, die naar aanleiding van haar twee vorige verzoeken om internationale bescherming in twijfel werden getrokken. Zij wijst erop dat zij naar aanleiding van haar huidige, derde verzoek om internationale bescherming een onweerlegbaar bewijs heeft neergelegd van haar band met mijnheer J.A., namelijk de resultaten van een DNA-test die uitgevoerd werd door het hospitaal Erasme in Brussel. Deze resultaten tonen aan dat mijnheer J.A. met meer dan 99% zekerheid haar vader is. De familiale banden van verzoekster met mijnheer J.A. en de andere familieleden kunnen dus niet meer in twijfel getrokken worden. Haar familiale herkomst is dus op onweerlegbare wijze bewezen, aldus verzoekster, die hieraan toevoegt dat deze herkomst verder een ernstig en duidelijk bewijs is van haar Syrische herkomst daar haar hele familie afkomstig is uit Syrië en

zij hun herkomst ook hebben kunnen bewijzen voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit bewijs is naar mening van verzoekster dus duidelijk een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat ze voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. Bijgevolg had het Commissariaat-generaal haar verzoek om internationale bescherming in overweging moeten nemen en schendt het Commissariaat-generaal artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster hekelt nog dat het Commissariaat-generaal in het kader van haar derde verzoek om internationale bescherming helemaal geen verder onderzoek heeft gedaan naar de verschillende leden van de familie. Zo had zij duidelijkheid kunnen scheppen omtrent de discrepanties tussen het familieboekje en de gezinsakte. Dit werd haar echter niet gevraagd, wat volgens verzoekster aantoont dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de zaak niet voldoende grondig heeft bestudeerd.

In een tweede onderdeel geeft verzoekster vooreerst kritiek op de weigeringsbeslissing die werd genomen naar aanleiding van haar eerste verzoek om internationale bescherming, waarna zij tracht duidelijkheid te scheppen omtrent haar laatste verblijfplaatsen: *“Verzoekster heeft Syrië verlaten in 2012 en is naar Turkije gegaan. Daar is ze enkele dagen gebleven.*

Verzoekster is vervolgens naar Egypte gegaan waar ze enkele maanden verbleven heeft.

Hierna is ze naar Algerije gegaan waar ze anderhalf jaar verbleef. Ze had telkens een visum voor 45 dagen of 2 maanden.

Hierna is ze via Marokko naar België gekomen omdat de andere leden van haar familie hier zijn.

Verzoekster werd slecht geadviseerd. Men heeft haar vertelt niet te vermelden dat ze in Egypte en Algerije verbleven heeft aan het CGVS omwille van het risico teruggestuurd te worden naar Egypte of Algerije zonder haar familie.

Verzoekster erkent dat ze weinig coöperatief geweest is en heeft hier spijt van. Ze heeft echter zo gehandeld enkel uit vrees teruggestuurd te worden naar een ander land zonder haar familie waarvan bijna alle leden hier in België een verblijfstitel hebben.

In fine, is de belangrijkste vraag niet te weten of verzoeker weldegelijk voldoende samengewerkt heeft of niet. De belangrijkste vraag die gesteld moet worden in dit dossier, is de vraag van de nationaliteit en afkomst van verzoekster : ze is de dochter van een Syrische onderdaan, zelf bijgevolg van Syrische nationaliteit en kan niet teruggedreven worden naar Syrië (wat het CGVS ook toegeeft - buitenrechtelijke bekentenis, cfr. infra).

Krachtens de internationale verdragen en het nationaal recht, moet verzoekster dus een bescherming krijgen van de Belgische staat.”

In een volgend onderdeel herhaalt verzoekster dat zij analfabeet is, wat door het Commissariaat-generaal wordt betwist. Haar lage opleiding kan volgens verzoekster echter geïllustreerd worden aan de hand van de antwoorden die ze gegeven heeft gedurende haar eerste verhoor betreffende de leeftijden van haar familieleden (die werkelijk haar familieleden zijn, cfr. resultaten van de DNA-test). Zo achtte het CGVS: *“Er kan echter getwijfeld worden aan uw band met hen. Zo blijkt u geen concrete leeftijden van uw moeder, broers en zussen te kunnen geven”*. Verzoekster benadrukt dat de familiale banden in het kader van het derde verzoek om internationale bescherming echter op onbetwistbare wijze werden bewezen. Zij stelt dat zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming geen correcte antwoorden heeft kunnen geven betreffende de leeftijden van haar familieleden daar ze deze gewoonweg niet met nauwkeurigheid kent. Het feit dat zij zelfs de leeftijden van haar eigen familieleden niet kent, toont naar het oordeel van verzoekster voldoende aan dat zij laag opgeleid is en heel mogelijk analfabeet is zoals ze altijd verklaard heeft. Verzoekster acht dan ook dat het Commissariaat-generaal een slechte foute beoordeling heeft gemaakt van haar profiel en bijgevolg onvoldoende rekening heeft gehouden met haar kwetsbaarheid, o.a. in de beoordeling van haar antwoorden betreffende haar kennis over Syrië.

Ook meent verzoekster dat haar minstens het voordeel van de twijfel dient te worden verleend.

In hoofddorde vraagt verzoekster de erkenning van haar vluchtelingenstatus. Zij benadrukt dat zij in huidig verzoekschrift duidelijkheid heeft geschapen betreffende haar eerdere verblijfplaatsen. Haar paspoort betreft een origineel paspoort dat haar Syrische nationaliteit aantoont. Het Commissariaat-generaal geeft geen duidelijke reden om aan te nemen dat het paspoort vals zou zijn. Dat zij van Syrische nationaliteit en afkomst is, kan volgens verzoekster niet meer betwijfeld worden daar op onbetwistbare wijze bewezen werd dat ze de dochter is van een Syrische onderdaan, die de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kreeg door de Belgische autoriteiten. Ook meerdere andere leden van haar familie kregen een internationale beschermingsstatus omwille van hun Syrische afkomst. Haar beperkte kennis over Syrië kan volgens verzoekster uitgelegd worden door haar lage opleiding en het

feit dat ze in 2012 Syrië verlaten heeft. Zij heeft wel degelijk verbleven in Egypte en Algerije, maar haar vrees voor vervolging moet tegenover Syrië beoordeeld worden daar ze de Syrische nationaliteit heeft en van Syrische afkomst is. Een legaal verblijf in Egypte of Algerije is voorts uiterst onzeker zodat deze landen voor haar niet als veilige derde landen kunnen worden beschouwd. Het is ook niet het beleid van het Commissariaat-generaal om personen van Syrische afkomst die via Algerije en Egypte gereisd zijn, terug te leiden naar deze twee landen. Verzoekster meent ook dat het Commissariaat-generaal, door tot twee maal toe te stellen dat zij niet kan teruggeleid worden naar Syrië, aanneemt dat ze van Syrische afkomst is en dat dit dus een buitenrechtelijke bekentenis is in de zin van artikel 1354 van het Burgerlijk Wetboek die niet meer moet bewezen worden.

In ondergeschikte orde verzoekt verzoekster om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus daar zij een reëel risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling in geval van terugkeer naar Syrië. Onder verwijzing naar het aan het verzoekschrift gevoegde rapport van Human Rights Watch betoogt verzoekster dat de veiligheidssituatie in Syrië nog steeds beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster om de bestreden beslissing te vernietigen. Zij zet in dit verband uiteen als volgt: *“Overwegende dat, indien Uw Rechtspraak aan verzoekster noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire bescherming zou kunnen toekennen en zich niet voldoende geïnformeerd zou achten, het past de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CVGS voor verder onderzoek ;*

Dat verzoekster in huidig verzoekschrift duidelijk gemaakt heeft dat in het kader van de indiening van haar derde asielaanvraag, nieuwe elementen neergelegd werden die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking zou komen in de zin van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 ;

Dat de tegenpartij deze nieuwe elementen onvoldoende geanalyseerd heeft ;

Dat de tegenpartij zo onvoldoende rekening gehouden heeft met de resultaten van de DNA-test die nochtans duidelijk bewijzen dat verzoekster de dochter is van een Syrische onderdaan ;

Dat de motivatie omtrent de resultaten van de DNA-testen onvoldoende is om duidelijk te begrijpen waarom ze geen bewijs zouden zijn van de Syrische afkomst van verzoekster ;

Dat de tegenpartij verder onvoldoende rekening gehouden heeft met het kwetsbaar profiel van verzoekster : zij is analfabeet en duidelijk laag opgeleid ;

Dat deze elementen echter mede de slechte kennis van verzoekster betreffende Syrië kunnen uitleggen;

Dat deze slechte kennis van verzoekster verder uitgelegd kan worden door het feit dat verzoekster Syrië verlaten heeft in 2012, dwz. meer dan 3 jaar voor haar eerste verhoor hier op het CGVS ;

Dat het onder anderen om deze redenen past de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CVGS ;”

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: het *“World Report 2017. Country Summary: Syria”* van Human Rights Watch van januari 2017.

Ter terechtzitting legt verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin zij verwijst naar Norwegian Refugee Council & Institute on Statelessness and Inclusion, *Toolkit: Understanding statelessness in Syria refugee context* en naar Legislative Decree 276, dated 15/9/1389 H. and 24/11/1969 – Nationality Law.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in

zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “ a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.5. (Oud) Artikel 57/6/2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidde als volgt:

“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Deze bepaling werd *mutatis mutandis* ondergebracht in artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018):

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen, thans ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.6. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar huidige, derde verzoek om internationale bescherming volhoudt dat zij de Syrische nationaliteit heeft en stelt Syrië te hebben verlaten omwille van de oorlogssituatie.

Verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming werd op 30 maart 2016 geweigerd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen omdat haar kennis over Syrië dermate beperkt en incorrect is dat geen geloof kan gehecht worden aan haar herkomst uit Syrië. Er werd inzonderheid vastgesteld dat (i) zij tot drie maal toe zei de familienaam van president Bashar niet te kennen, wat ernstig doet twijfelen aan haar herkomst uit Syrië, waarover de familie Al Assad reeds meer dan 45 jaar autoritair heerst, en het feit dat zij na een tijdje uiteindelijk toch op deze naam kwam maar weinig twijfels doet wegnemen, (ii) zij gevraagd naar familieleden van de president slechts zijn broer Maher zei te kennen, zij gevraagd naar concrete informatie over Maher louter kon aanhalen dat de president een overleden broer en broer die nog leeft heeft en dat zij niet wist of Maher nog leeft, en zij niet in staat was om concrete informatie over deze broers te verschaffen, (iii) zij niet op de hoogte blijkt te zijn van de Baath-partij in Syrië, (iv) zij geen correcte kennis heeft over de munt die in Syrië gebruikt wordt, wat ernstig doet twijfelen aan haar beweerde herkomst uit dit land, (v) ook haar geografische kennis over Aleppo en Syrië in het algemeen niet kan overtuigen, (vi) zij aangaf geboren te zijn in Hassake doch zij, gevraagd waar ergens in Syrië Hassake ligt, geen aanwijzing kon geven, (vii) haar kennis over de buurlanden van Syrië beperkt is en zij verkeerdelijk aangaf te denken dat Egypte ook een buurland van Syrië is, (viii) zij verklaarde dat zij een radio had in Syrië doch zij een Syrische en een Libanese televisiezender benoemde wanneer gevraagd werd naar welke Syrische radiozenders zij luisterde, (ix) zij nauwelijks kennis heeft over de betrokken partijen in de oorlog in Syrië en zij vreemd genoeg stelde dat de Koerden niet eveneens een eigen milite hebben die actief is in dit conflict terwijl nochtans het Koerdische Volksbeschermingskorps (YPG), de gewapende vleugel van de Koerdische Democratische Unie Partij (PYD), ook actief is in de stad Aleppo zelf, (x) zij ter staving van haar Syrische nationaliteit enkel een identiteitskaart neerlegt doch op deze identiteitskaart staat dat zij geboren is in Al Bab, in de provincie Aleppo, terwijl zij zelf op het CGVS zei geboren te zijn in Hassake, en zij bovendien op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zij in de stad Aleppo geboren is en dus niet in Al Bab, noch in Hassake en (xi) getwijfeld kan worden aan haar band met A.J. en M.A., aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend en van wie zij beweert dat het haar ouders zijn daar zij geen correcte leeftijden van haar moeder, broers en zussen bleek te kunnen geven, zij op de Dienst Vreemdelingenzaken haar zus Z. niet vernoemde maar de naam J. in de plaats gaf, zij in het familieboekje dat door A.J. en M.A. werd neergelegd als vierde kind vermeld staat terwijl zij in werkelijkheid het negende kind van A.J. en M.I. zou zijn en in dit familieboekje bovendien twee zussen vermeld staan die noch verzoekster, noch M.I. – volgens het boekje nochtans hun moeder – heeft aangehaald, namelijk N.J., geboren in 1977, en M.J., geboren in 1992. Verzoekster trachtte haar gebrek aan kennis te verklaren met de stelling analfabeet te zijn, doch gezien zij tijdens de interviews op de DVZ en het CGVS gebruik maakte van een smartphone, oordeelde de commissaris-generaal dat moeilijk kan worden aangenomen dat zij analfabeet is. Verzoekster diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Verzoeksters tweede verzoek om internationale bescherming werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 september 2016 niet in overweging genomen omdat zij geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Verzoekster legde naar aanleiding van haar tweede verzoek om internationale bescherming een kopie van haar paspoort, een akte van gezinssamenstelling en het familieboekje van haar vader voor. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wees er in zijn beslissing van 14 september 2016 op dat Syrische documenten eenvoudig op frauduleuze wijze verkregen kunnen worden, waardoor hun bewijswaarde beperkt is, oordeelde dat verzoekster aan de hand van een kopie van een Syrisch paspoort dat zij nooit eerder heeft neergelegd ondanks haar bewering dit steeds in haar bezit te hebben gehad, gezien haar beperkte kennis over Syrië, de geloofwaardigheid van haar beweerde herkomst uit Syrië niet kan herstellen en stelde vast dat de gegevens in de akte van gezinssamenstelling en de gegevens in het familieboekje niet overeenkomen, dat bovendien haar zussen F. en N. nergens op de gezinsakte vermeld staan terwijl er wel twee namen op staan die zij noch haar moeder hebben vermeld, namelijk N. en M., namen die ook in het familieboekje vermeld staan. Verzoekster diende opnieuw geen beroep in tegen deze beslissing.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot de vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een

bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.7. In het kader van onderhavig, derde verzoek om internationale bescherming legt verzoekster haar origineel paspoort neer, alsook de resultaten van een DNA-onderzoek, waaruit blijkt dat zij de dochter is van A.J., die in België de subsidiaire beschermingsstatus verkreeg.

De Raad is in onderhavige beroepsprocedure niet in de mogelijkheid, noch bevoegd om te oordelen over de vraag of verzoeksters familieleden, waarvan er verschillende in België internationale bescherming hebben bekomen, hun herkomst uit en verblijf uit Syrië aannemelijk maken. Wel besluit de Raad na lezing van het administratief dossier in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde herkomst uit en verblijf in Syrië en dat de thans door haar neergelegde documenten niet vermogen te tornen aan de vaststellingen gedaan naar aanleiding van haar eerste en tweede verzoek om internationale bescherming op grond waarvan werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van haar beweerde herkomst uit Syrië.

Zo werd naar aanleiding van haar eerste verzoek om internationale bescherming genoegzaam vastgesteld dat haar kennis over Syrië dermate beperkt en incorrect is dat geen geloof kan worden gehecht aan haar herkomst uit Syrië. Verzoekster betwist niet dat zij een zeer gebrekkige kennis over Syrië tentoonspreidt doch zij tracht dit te vergoelijken, stellende dat zij analfabeet is, wat zij in het verzoekschrift poogt te illustreren aan de hand van het feit dat zij tijdens haar eerste gehoor de leeftijden van haar moeder broers en zussen niet kon geven. Verzoekster benadrukt dat de familiale banden in het kader van onderhavig, derde verzoek om internationale bescherming op onbetwistbare wijze bewezen zijn door de resultaten van de DNA-test. Dat zij zelfs de leeftijden van haar eigen familieleden niet kent, toont volgens verzoekster dan ook voldoende aan dat zij laag opgeleid is en mogelijk analfabeet is, zoals ze altijd verklaard heeft, en zij betoogt dat hiermee rekening moet worden gehouden in de beoordeling van haar kennis over Syrië. Verzoekster overtuigt geenszins. De Raad benadrukt dat een beweerd gebrek aan scholing de verstandelijke vermogens niet aantast en verzoekster toont geenszins aan dat zij niet over de verstandelijke vermogens beschikt om kennisvragen te beantwoorden betreffende haar directe leefomgeving en het dagdagelijkse leven in haar beweerde regio van herkomst. Zo hoeft verzoekster, mede gelet op de uitvoerige propaganda vanwege het regime en gelet op verzoekster verklaringen dat zij in Syrië radio en televisie hadden (gehoor CGVS dd. 03/03/2016, p. 18-19), niet hoog opgeleid te zijn om kennis te hebben van de presidentiële familie die reeds meer dan 45 jaar autoritair over Syrië heerst of om op de hoogte te zijn van de Baath-partij. Verzoekster hoeft evenmin geletterd te zijn om correcte verklaringen te kunnen afleggen over de Syrische munt die zij blijkens haar verklaringen zelf gebruikte, om de wijken te kunnen beschrijven waar zij heeft gewoond, om Syrische radio- en televisiezenders te kunnen benoemen, om een zicht te hebben op de betrokken partijen in het Syrische conflict waarvoor zij beweert te zijn gevlucht en om eensluidende verklaringen af te leggen over haar geboorteplaats. Het is immers niet omdat men analfabeet is, dat men verstoken is van iedere kennis en gezond verstand. Dat verzoekster thans de resultaten van een DNA-onderzoek neerlegt, waarmee zij haar familieband aantoot met de heer A.J., doet geen afbreuk aan de vaststellingen gedaan naar aanleiding van haar eerste verzoek om internationale bescherming op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde dat zij omwille van haar gebrekkige kennis over de president en het regime in Syrië, over de Syrische munt, over de geografie van Aleppo en Syrië in het algemeen, over de Syrische radio- en televisiezenders en over de betrokken partijen in het Syrische conflict niet aannemelijk kan maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië.

Ook het neerleggen van haar origineel Syrisch paspoort kan verzoeksters geloofwaardigheid niet herstellen. De Raad merkt vooreerst op dat uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Syrische documenten eenvoudig op frauduleuze wijze kunnen verkregen worden, waardoor hun bewijswaarde beperkt is. Bovendien kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat de vermeldingen in verzoeksters

paspoort niet te rijmen vallen met haar verklaringen en evenmin stroken met de inhoud van de documenten die werden neergelegd naar aanleiding van haar vorige verzoeken om internationale bescherming. Wat betreft verzoeksters geboorteplaats dient te worden vastgesteld dat zij bij het indienen van haar eerste verzoek om internationale bescherming op 25 september 2015 verklaarde geboren te zijn in Albal (bijlage 26, 1^e VIB). Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde zij op 11 december 2015 dat zij geboren is in de stad Aleppo (verklaring DVZ, 1^e VIB). Tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde zij dan weer geboren te zijn in Hassake (gehoor CGVS dd. 03/03/2016). Naar aanleiding van haar tweede verzoek om internationale bescherming stelde verzoeker opnieuw dat zij geboren is in Aleppo (bijlage 25, 2^e VIB en verklaring meervoudige aanvraag dd. 11/05/2016). In het kader van onderhavig, derde verzoek om internationale bescherming liet verzoekster haar geboorteplaats corrigeren naar "Aleppo Albal" (verklaring meervoudige aanvraag dd. 17/02/2017). Het hoeft geen betoog dat dergelijke steeds wisselende verklaringen verzoeksters geloofwaardigheid volledig onderuit halen. Ook de door haar voorgelegde documenten kunnen geen duidelijkheid verschaffen over haar geboortedatum. Immers, volgens haar identiteitskaart en het familieboekje zou verzoekster geboren zijn in Albal, een stad die zij situeert op "een half uur, minder dan een uur" van Aleppo (1^e VIB: verklaring DVZ, vraag 24). Het door haar voorgelegde paspoort vermeldt daarentegen als geboorteplaats Aleppo, waarbij in het Arabisch de wijk Albal werd genoteerd (zie de opmerking in de verklaring meervoudige aanvraag dd. 17/02/2017 bij vraag 5). Deze vaststelling doet twijfels ernstige rijzen bij de authenticiteit van de door verzoekster neergelegde documenten. Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat alle overheidsdocumenten eenzelfde geboorteplaats vermelden. Verzoekster verklaarde voorts naar aanleiding van haar vorige verzoeken om internationale bescherming dat zij in augustus 2015 uit Syrië is vertrokken en dat zij samen met haar ouders heeft gereisd. Zij verklaarde aanvankelijk dat zij van Aleppo naar Tartous zijn gegaan, waar zij 20 à 25 dagen bleven, om vervolgens terug te keren naar Aleppo, van waar zij naar Turkije gingen (1e VIB: verklaring DVZ, vragen 24 en 30 en gehoor CGVS dd. 03/03/2016, p. 4-5; 2e VIB, verklaring meervoudige aanvraag, vraag 20). In het kader van haar derde verzoek om internationale bescherming herhaalt verzoekster dat zij samen met haar vader en moeder heeft gereisd (gehoor CGVS dd. 07/07/2017, p. 5). Zij beweert echter thans dat zij na het afhalen van haar paspoort, dat werd afgeleverd in Tartous op 21 oktober 2012, nog drie of vier jaar in Tartous heeft verbleven, om vervolgens terug te keren naar Aleppo om van daaruit naar Turkije te gaan (gehoor CGVS dd. 07/07/2017, p. 3-4). Pas na confrontatie met de stempels in het door haar voorgelegde paspoort en nadat zij eerst tot twee maal toe de vraag ontweek, gaf verzoekster toe dat zij reeds in 2012 Syrië heeft verlaten en naar Turkije is gegaan, dat zij vervolgens naar Egypte is gereisd waar zij negen maanden heeft verbleven, dat zij daarna is verder gereisd naar Algerije waar ze anderhalf jaar is gebleven en dat zij daarna is verder gereisd naar Marokko en vandaar naar Melilla (gehoor CGVS dd. 07/07/2017, p. 9). Deze reisweg wordt bevestigd in het verzoekschrift. Gelet op deze fundamenteel gewijzigde verklaringen over de beweerd datum van vertrek uit Syrië, de reisweg en de verblijfplaatsen voor haar komst naar België, rijst de vraag in hoeverre deze verklaringen overeenstemmen met de verklaringen die verzoeksters ouders, met wie zij volhoudt samen te hebben gereisd, hieromtrent hebben afgelegd en welke (reis)documenten haar ouders hebben voorgelegd teneinde hun reisweg te staven. Daar de familieband, die in verzoeksters vorige verzoeken om internationale bescherming nog werd betwijfeld, thans is komen vast te staan door een DNA-test, acht de Raad het opportuun dat verzoeksters verklaringen en de door haar neergelegde documenten worden getoetst aan de verklaringen die haar familieleden aflegden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming en de documenten die zij ter ondersteuning van hun verzoek neerlegden.

Dit klemt des te meer nu de Raad uit de beslissingen die ten aanzien van verzoekster werden genomen in het kader van haar opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming afleidt dat minstens het familieboekje, dat door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onbetrouwbaar werd geacht, ook werd neergelegd door verzoeksters ouders in hun verzoeken om internationale bescherming. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deed volgende vaststellingen met betrekking tot dit familieboekje: *"Het enige bewijs dat voorhanden is van uw band met A.(...) J.(...) en M.(...) A.(...) en hun kinderen is het familieboekje dat door hen werd neergelegd. Echter kan worden opgemerkt dat u hierin als vierde kind vermeld staat terwijl u in werkelijkheid het negende kind van A.(...) J.(...) en M.(...) I.(...) zou zijn. Bovendien worden hierin twee zussen vermeld die u noch M.(...) A.(...) - volgens het boekje nochtans hun moeder - heeft aangehaald, namelijk N.(...) J.(...), geboren in 1977, en M.(...) J.(...), geboren in 1992."* (1^e VIB) en *"Voorts dient opgemerkt te worden dat de gegevens in de akte van gezinssamenstelling en de gegevens in het familieboekje niet overeenkomen. Het familieboekje vermeldt slechts zes kinderen, allen van uw beide ouders, terwijl de gezinsakte vijftien kinderen vermeldt, waaronder tien kinderen van uw beide ouders. Bovendien staan uw zussen F.(...) en N.(...) nergens op de gezinsakte vermeld terwijl er twee namen op staan die u noch*

uw moeder hebben vermeld, namelijk N.(...) en M.(...) (X DVZ, p. 8 en X, p. 7). In het familieboekje staan dan weer zowel N.(...), M.(...) als N.(...). Dergelijke documenten over uw gezinssamenstelling die met elkaar noch met uw verklaringen of die van uw moeder overeenkomen roepen vragen op." (2^e VIB). Daargelaten de vaststelling dat nergens uit het administratief dossier blijkt of de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft onderzocht of er een verklaring kan bestaan voor de verschillende vermeldingen in de akte van gezinssamenstelling, die werd afgeleverd op 13 februari 2000, en het familieboekje, dat werd uitgegeven op 21 december 2008 (verzoekster beweert dat de gezinsleden die getrouwd zijn en dus een eigen gezin hebben gesticht niet meer worden vermeld in het familieboekje omdat zij anders twee keer zouden genieten van de sociale voordelen die het familieboekje meebrengt), dient de Raad inderdaad vast te stellen dat zowel de akte van gezinssamenstelling als het familieboekje twee namen bevatten die niet door verzoekster werden vermeld als zijnde haar zussen en die evenmin door verzoeksters moeder werden vermeld als zijnde haar dochters (zie verklaringen van verzoeksters moeder die werden toegevoegd aan het administratief dossier). De inhoud van het familieboekje, dat zoals hoger reeds gesteld ook werd neergelegd door verzoeksters ouders ter staving van hun verzoek om internationale bescherming, is dus niet alleen strijdig met verzoeksters verklaringen doch strookt evenmin met de verklaringen van haar moeder, aan wie desondanks door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend.

Aan het voorgaande kan nog worden toegevoegd dat uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat de tolk tijdens het gehoor in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming het volgende opmerkte *"Tolk zegt dat az noord afrikaanse woorden gebruikt (...) Tolk vermeld nogmaals noord afrikaans accent (...) Tolk verstaat az niet goed, ze spreekt marokkaans"* (gehoor CGVS dd. 03/03/2016, p. 5, p. 11 en p. 17). Nergens uit het administratief dossier blijkt of het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit nader heeft onderzocht, noch of werd nagegaan of met betrekking tot het taalgebruik en het accent van verzoeksters familieleden al dan niet gelijkaardige vaststellingen kunnen worden gedaan.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 juli 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS, kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS